

ת"פ 25399/10/11 - מדינת ישראל נגד יוסף שלי

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 25399-10-11 מדינת ישראל נ' שלי
בפני כבוד השופטת אופירה דגן-טוכמכר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יוסף שלי

הנאשמים

הכרעת דין

רקע עובדתי

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה בגין העסקת שלושה עובדים זרים בלא היתר, עבירה לפי סעיף 2 (א) לחוק עובדים זרים, התשנ"א 1991 [להלן: "החוק"].
2. לטענת המאשימה, ביום 24/10/06 הנאשם העסיק את שלושת העובדים, תושבי הרשות הפלסטינית שפרטיהם בכתב האישום, בביצוע עבודות בניה באתר בניה שברחוב דון יוסף הנשיא 12 בני ברק [להלן: "האתר"]. לטענת התביעה, העובדים הועסקו על ידי הנאשם בלא שהיה בידו היתר כדין להעסקתם.
3. הנאשם הודה כי עבד באתר בעת ביצוע הביקורת, אך טען כי לא העסיק בעצמו את העובדים אלא ששהה במקום כעובד של הקבלן, נג'ר פחרי, שהוא אשר העסיק את העובדים (לשניים מהעובדים היה היתר לעבוד אצל פחרי).
4. מטעם התביעה העידו מפקחי משרד התמ"ת מר מוטי אברג'יל, יוסף אפריים וחנן זינגבוים וכן העיד מר יוסי רוטר מזמין העבודה באתר, והוגשו העתקים מההיתרים ותעודת עובד ציבור לעניין מעמד העובדים נשוא כתב האישום.
5. מטעם ההגנה העיד הנאשם בעצמו וכן זומן לעדות מר נג'ר פחרי, שעל שמו ההיתר של שניים מהעובדים.

ראיות התביעה

6. תאור המקרה (ת/2) שנכתב על ידי מפקח יוסף אפריים מעלה כי ביום 24/10/06 המפקחים ביקרו באתר עמוד 1

ומצאו בו 4 פועלים תושבי הרשות הפלסטינית, שניים מהם החזיקו היתרי עבודה על שם נאג'ר פאחרי, השלישי החזיק היתר לעבודה בחקלאות במושב גיתית בלבד. לגבי העובד הרביעי הנזכר בדו"ח ת/2 אין כל פירוט. אחד העובדים ציין את שמו של הנאשם כמי שהביאו לעבודה ואולם נדמה כי בזמן אמת לא נעשה ניסיון ליצור קשר טלפוני עם הנאשם (חקירת המפקח יוסף אפריים עמ' 7 שורה 17-18).

7. ברשימת העובדים (ת/3) פורטו שמות 3 עובדים לגבי שניים מהם נרשם כי בידם רישיון עבודה על שם נג'ר פחרי, ולגבי השלישי נרשם כי בידו רישיון עבודה על שם שאול גדסי.

8. ביום 26/10/06 נגבתה הודעה מהקבלן **נג'ר פחרי** (ת/6). בהודעתו בפני החוקר טען מר פחרי כי איננו קשור לעבודות המבוצעות באתר, וכי לא שילם לפועלים שעבדו במקום. כאשר נשאל לגבי קשריו עם הנאשם, אשר שמו הועלה על ידי אחד הפועלים, השיב מר פחרי: "כבר חודש לא דיברתי איתו."

9. לאור עדותו של מר פחרי ביקשו החוקרים לזמן לחקירה את מר **יוסי רוטר** הבעלים של אחת הדירות באתר בו בוצעו העבודות. מר רוטר שלח לחוקרים מכתב במסגרתו טען כי איננו אחראי להבאת הפועלים לאתר וכי התקשר בחוזה עם הנאשם לשם ביצוע העבודות באתר, ולפיכך הנאשם הוא שהביא את הפועלים והוא שאחראי להעסקתם.

10. לתמיכה בטענתו, מר רוטר המציא לחוקרים העתק מההסכם שנחתם בינו לבין הנאשם. אציין כי ההסכם נושא תאריך 6/11/06, דהיינו נחתם לאחר מועד ביצוע הביקורת באתר.

11. בעדותו בפנינו אישר מר רוטר כי חתם על הסכם עם הנאשם על ההסכם שהוגש לבית הדין במסגרתו התחייב הנאשם לבצע עבודות שונות בביתו בתמורה לתשלום. הגם שהעד לא יכול היה להעיד מידיעה אישית כי הפועלים הובאו למקום על ידי הנאשם, הוא אישר כי מדובר במסקנה שהסיק בנסיבות העניין.

גרסת הנאשם

12. בחקירתו בבית הדין מסר הנאשם גרסה לפיה הוא היה עובד של פחרי, ופחרי היה קבלן משנה שלו (עמ' 13 שורות 15-25) כאשר התבקש להבהיר את תשובתו הוסיף:

"הכרתי את פחרי בערך חצי שנה קודם, והייתי שכיר שלו. אח"כ עבדתי אצלו כשכיר ובמקביל הוא ביצע את העבודה ברח' דון יוסף הנשיא, הוא ביצע את העבודה בקבלנות משנה עם הפועלים שלו בשטח הוא היה שם באתר.

13. יאמר מיד, כי הגרסה לפיה פאחרי היה "קבלן משנה" באתר בו נתפסו הפועלים היא גרסה חדשה. בגרסה הראשונה שמסר הנאשם, בעדותו בפני חוקר התמ"ת, ביום 28/12/10 נטען כי הוא נכח באתר כעובד של מר פחרי:

אני שלי יוסף, אני עובד שכיר אצל אדם בשם נג'ר פחרי. לגבי העובדים ברח' דרך יוסף הנשיא 12 ברצוני לומר כי אני הייתי פועל במקום. נג'ר היה הקבלן,

ש. כמה זמן אתה עובד אצל נג'ר פחרי?

ת. אני עובד אצל פחרי במשך חצי שה התחלתי לעבוד בסוף חודש חמישי 2006.

ש. האם יש לך תלושי שכר על עבודתך אצל פחרי?

ת. לא קיבלתי

בשלב זה החוקר התקשר לנג'ר פחרי וסוכם כי יתבצע עימות בין שלי יוסף לבין נג'ר פחרי היום בשעה 14:00.

14. לבקשת הנאשם מר פחרי זומן לעדות בבית הדין וכן הוגש לבית הדין תצהיר עליו חתם פחרי. בתצהיר שנחתם ביום 1/7/12 אישר פחרי כי החזיק היתרי עבודה של העובדים נשוא כתב האישום וכי לא תמיד ידע איפה כל עובד נמצא. עוד נאמר בתצהיר (וזאת מבלי להידרש לאירוע קונקרטי): **"עזרתי להרבה אנשים עם הספקת פועלים במקרה של יוסי סיפקתי פועלים והייתי קבלן משנה. עד היום אני גם בקשר עם יוסי לגבי הספקת פועלים."** (ראה נ/1).

15. בעדותו בחקירה ראשית טען כי אינו זוכר דבר ובכלל זה כי איננו זוכר אם הפועלים נשוא כתב האישום היו עובדים שלו או של הנאשם.

דין והכרעה

16. ראשית יש לציין כי ההוכחות בתיק זה התנהלו זמן רב לאחר ביצוע העבירה המיוחסת לנאשם. השיהוי בהגשת כתב האישום רובץ ברובו לחובת המאשימה (כל העדים לרבות הנאשם מסרו את גרסאותיהם כבר בשנת 2007, ועל אף האמור כתב האישום הוגש רק באוקטובר 2011). עם זאת יש לציין כי לאחר הגשת כתב האישום דחיות רבות בשמיעת ההוכחות נבעו מבקשות דחיה מטעם הנאשם וכן מקשיים אובייקטיביים בהבאת העדים.

17. כך או כך, בנסיבות העניין אני סבורה כי השיהוי בשמיעת הראיות ובניהול ההליך לא פגם ביכולתו של בית הדין לקבוע ממצאים שבעובדה, על בסיס הנתונים שהובאו בפניו, ולפיכך השיהוי יובא בחשבון בשלב גזר הדין ולא בשלב זה של ההליך.

18. הנאשם מפנה לכך שבסיום חקירתו נאמר לו כי יערך עימות בינו לבין פחרי אלא שעומות כאמור לא נערך בשלב החקירה. לטענתו, בעת עדותו של מר פחרי ניכר כי הוא ניסה להרחיק עצמו מכל אחריות להעסקת הפועלים, שכן מלכתחילה היה על המאשימה ליחס את האחריות למר פחרי ולא לנאשם.

19. אין בידי לקבל את טענות הנאשם.

הסכם העבודה בין הנאשם לבין מר רוטר מעלה בבירור כי הנאשם נטל על עצמו אחריות לביצוע עבודות הבניה באתר ולפיכך חזקה היא שהפועלים שהועסקו בביצוע הבניה בפועל היו פועלים שהובאו על ידו. חזקה זו היא חזקה הניתנת לסתירה ואולם בענייננו לא עלה בידי הנאשם כדי לעורר ספק של ממש ביחס לתחולת החזקה.

עדותו של הנאשם כי מר פרחי הוא שהעסיק את הפועלים כ"קבלן משנה" שלו איננה מעוררת אמון. כפי שכבר ציינתי מדובר בגרסה מאוחרת, אשר נולדה רק לאחר שהתברר לנאשם כי בידי המאשימה ההסכם בינו לבין בעל הנכס רוטר. גרסתו הראשונה של הנאשם היתה כי היה בעצמו "עובד" של פחרי.

אין בפנינו ראיה כלשהי הקושרת את פחרי לעבודות באתר. לבד מגרסתו המשתנה של הנאשם, שתחילה טען כי היה עובד של פחרי ולאחר מכן טען שפחרי היה קבלן משנה שלו. לא הוצג בפנינו לא הסכם עבודה ולא הסכם קבלנות ולא כל ראיה אחרת שיש בה כדי להסביר את הטענה בדבר זיקתו של פחרי לעבודות באתר. ההסכם היחיד שהוצג בפנינו קושר את הנאשם בלבד לעבודות. בגרסה ראשונה שנמסרה בסמוך לאירועים הנאשם לא

הזכיר טענה כי פחרי היה קבלן משנה ואילו פחרי שולל לחלוטין כל זיקה לאתר.

אמנם אפשר שעניין לנו במעין "ניוד" לא מפוקח של עובדים מפחרי לנאשם על רקע היכרות קודמת ביניהם, ואולם ניוד כאמור ממילא איננו מותר בהתאם להוראות החוק:

20. סעיף 2(א) לחוק עובדים זרים, תשנ"א - 1991 קובע כדלקמן:

2(א) מעביד שעשה אחד מאלה -

(1) העביד עובד זר שאינו רשאי לעבוד בישראל מכח חוק הכניסה לישראל והתקנות לפיו;

(2) העביד עובד זר בניגוד להוראות סעיף 1ג, ובלבד שהמעשה אינו נכלל בין המעשים המפורטים בסעיף קטן (ב);

דינו ...

21. אציין כי האיסור להעסיק עובד זר בלא שנתקבל היתר לכך קבוע בסעיף 1 ג לחוק שנוסחו כדלקמן:

1ג. (א) לא יקבל אדם עובד זר לעבודה, אלא אם כן הממונה או עובד משרד הפנים מטעמו, התיר בכתב את העסקתו של העובד הזר אצל אותו מעביד, ובהתאם לתנאי ההיתר; היתר כאמור יכול שיהיה למכסה מסוימת של עובדים זרים שיועסקו אצל אותו מעביד או לפי רשימה שמית.

(ב) היתרים לפי סעיף זה יינתנו בשים לב, בין השאר, למאפייני שוק העבודה בענפי העבודה ובאזורי ההעסקה השונים.

(ג) הוראות סעיף זה לא יחולו על העסקתו של עובד מסוג ששר הפנים קבע לפי סעיף 2(ג) בחוק הכניסה לישראל.

22. לאחר שהגעתי למסקנה כי הנאשם העסיק את העובדים נשוא כתב האישום, ולאחר שמתעודת עובד ציבור עולה כי לעובדים לא היה היתר לעבוד בישראל אצל הנאשם במועד ביצוע העבירה, אין מנוס מלקבוע כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

סיכום

23. המסקנה העולה מכל האמור לעיל היא כי התביעה הוכיחה מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם ביצע את המיוחס לו בכתב האישום. הנאשם מורשע אפוא בעבירות של העסקת עובד זר בלא היתר, לפי סעיף 2 (א) לחוק עובדים זרים, תשנ"א - 1991.

24. המזכירות תשלח לצדדים הזמנה לדיון שנקבע ליום 24.9.15 בשעה 10:30 לצורך שמיעת הטענות לעונש.

ניתנה היום, כ' אלול תשע"ה, 04 ספטמבר 2015, במעמד הצדדים